

Carlo - chalan s hlbokou vierou a láskou k Eucharistii

Inšpirácia Božím Slovom

Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!" Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť. Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Jn 6, 52-58)

V šiestej kapitole Jánovho evanjelia po zázračnom rozmnožení chleba, Pán upriamuje pozornosť zástupov a učeníkov na **skutočný chlieb, ktorým je On sám**. Chlieb, ktorý dokonca prevyšuje i mannu na púšti, ktorú jedli ich praotcovia počas exodu z Egypta do zaslúbenej zeme. Telo a krv Krista je dar samotného Boha, ktorý **sa nám odovzdáva, aby sme mali život**. Ten život, ktorý normálny chlieb a ani zázračná manna nemôžu dať a smrť nemôže vziať. Život, ktorý je hlboko spojený s prameňom života - s Bohom. Život, ktorý pramení z dokonalej lásky, život v hojnosti, život večný. Kto je tento chlieb, zostáva v tajomnom spojení a jednote lásky s Kristom a žije z Krista. **Toto tajomné spojenie s Božím životom**, nielen prekonáva smrť, ale tajomne žiari v živote Pánových učeníkov a **je svetlom nádeje pre svet**.

Inšpirácia Carlom

Byť stále zjednotený s Ježišom – to je môj životný program! Tieto Carlove slová odrážajú jeho životnú filozofiu. Chápal, že v strede jeho existencie má byť Boh. Jeho vzťah s Ježišom nebol formálny alebo vzdialený; bol osobný, živý a hlboko autentický. Rád sa rozprával s Ježišom ako so svojím najlepším priateľom, delil sa o svoje radosti, trápenia i pochybnosti. Pre Carla bol Boh niekým, kto je vždy prítomný, ochotný počúvať a pomáhať, ak mu človek dôveruje.

Modlitba ako pevný základ života

Modlitba nebola pre Carla povinnosťou ani rutinou, ale spôsobom, ako udržiavať živý vzťah s Bohom. Každý deň si nachádzal chvíľu na modlitbu, či už doma, alebo pred Eucharistiou v kostole. V Eucharistii nachádzal zdroj pokoja a sily. Raz na otázku, prečo sa modlí tak často, odpovedal: „*Modlitba mi pomáha zvládať všetko, čo odo mňa život vyžaduje – byť pozorný a vďačný voči rodičom, plniť si povinnosti v škole a dobre sa správať voči ostatným.*“

Jeho obľúbenou modlitbou bol ruženec, ktorý sa modlieval denne. Carlo cítil, že prostredníctvom ruženca mu Panna Mária pomáha rásť vo viere a byť bližšie k Ježišovi. S modlitbou nečakal na správny moment – modlil sa vždy a všade, aj počas cesty do školy alebo vo chvíľach voľna.

Božie Slovo ako cesta k pravde

Carlo bol fascinovaný Božím Slovom. Nebolo to pre neho len čítanie Biblie, ale živé stretnutie s Bohom, ktorý k nemu hovorí cez slová evanjelia. Čítal Písmo sväté s úctou a hlbokým záujmom. Hovorieval: „*Pán je asi jediný, ku komu sa netreba dopredu ohlásiť na audienciu. Jemu môžem povedať všetko, čo ma trápí, čo ma teší, a On mi odpovie svojím slovom.*“

Často meditoval nad tým, čo čítal, a snažil sa pochopiť, ako Božie Slovo aplikovať do svojho každodenného života. Carlo veril, že Písmo nie je zastarané ani zložité, ale je to praktický sprievodca, ktorý pomáha nachádzať pokoj a istotu aj v dnešnom hektickom svete.

Sviatosti – dar, ktorý premieňa

Pre Carla boli sviatosti cestou, ako sa neustále zjednocovať s Bohom. Spoved' považoval za nevyhnutný nástroj duchovného rastu. Pravidelne sa spovedal, aby sa zbavil duchovnej záťaže a mohol sa posúvať bližšie k nebu. Hovorieval: „*Jediné, čoho sa máme báť, je hriech.*“

Sviatosti vnímal ako prejav Božej lásky, ktorú chcel čo najviac prijať. Najviac ho priťahovala Eucharistia, ktorú nazýval „*dialnicou do neba*“. Každodenná svätá omša a prijímanie Eucharistie boli preňho neoddeliteľnou súčasťou života. Veril, že každodenné prijímanie Ježiša v Eucharistii mu pomáha stávať sa svätejším. Raz to vysvetlil slovami: „*Keď sa vystavíme slnku, opálime sa. Keď sa vystavíme eucharistickému Ježišovi, staneme sa svätými.*“

Viera ako radosť

Carlo nevidel vieru ako bremeno alebo niečo, čo by ho obmedzovalo. Naopak, viera mu dávala zmysel a slobodu. Žil svoj život naplno, bol veselý a priateľský. Svojím životom ukázal, že byť svätým neznamená byť smutným alebo izolovaným od sveta. Naopak, svätosť je o radosti, tvorivosti a ochote pomáhať druhým. Veril, že žiť v Božej prítomnosti je jednoduché: „*Máme väčšie šťastie ako ľudia pred dvetisíc rokmi. Oni museli ísť za Ježišom do dedín, my Ho máme prítomného v kostole, len kúsok od nášho domu.*“

Svätosť aj pre nás

Carlo je dôkazom, že aj v dnešnom modernom svete môže mladý človek žiť hlbokým duchovným životom. Modlitba, meditácia nad Božím Slovom a sviatosti mu pomohli nájsť cestu, ako žiť podľa Božej vôle. Carlo ukazuje, že svätosť nie je len pre "dokonalých" alebo "starých," ale pre každého, kto má odvahu vložiť svoje srdce do rúk Boha a nasledovať Ho. Jeho život je výzvou i povzbudením: svätosť je dostupná pre všetkých, ak sa rozhodneme kráčať touto cestou.

Inšpirácia donom Boscom

Don Bosco často hovoril o tom, že duchovný život, modlitba a prijímanie Eucharistie sú ako **kyslík pre dušu**. Bez nich je človek slabý, ľahko podlieha zlu a stráca zmysel života. Naopak, s Bohom vo svojom srdci je človek schopný rásť, prekonať prekážky a dosiahnuť plnosť života. Mladým pripomínal, že modlitba je rozhovor s Bohom, ktorý nám rozjasňuje myseľ a dáva nám odvahu čeliť výzvam. Eucharistiu označoval za „*chlieb života*“, ktorý nás posilňuje na ceste svätosti a premieňa náš život na dar pre iných.

Jedným z najinšpiratívnejších príbehov z jeho oratória je **príbeh Dominika Savia**, mladého chlapca, ktorý svojím životom ukázal, čo znamená byť skutočne blízko Bohu. Dominik prijal Don Boscove rady o modlitbe a Eucharistii s otvoreným srdcom. Raz povedal: „*Radšej zomriem, ako by som mal spáchať hriech.*“ Tento jednoduchý, no silný záväzok ukázal jeho neochvejnú túžbu po svätosti. Dominik bol pravidelne v kostole, kde sa nielen modlil, ale **svojou horlivosťou inšpiroval aj ostatných chlapcov**. Pod jeho vplyvom mnohí našli cestu k Bohu a začali nový život plný nádeje a lásky.

Čas, ktorý venujeme modlitbe, nie je nikdy stratený – je to investícia do nášho pokoja a radosti. Prijímanie Eucharistie nás učí byť vďačnými a vidieť krásu života, aj keď čelíme ťažkostiam. Don Bosco by povedal, že **Boh si každého z vás váži a pozýva vás do vzťahu**, ktorý vás naplní radosťou. Sme pozvaní don Boscom byť odvážni ako Dominik Savio. Stačí začať malým krokom – jednou úprimnou modlitbou či pravidelným prijímaním Eucharistie.

Inšpirovaní kráčame vpred

Spoločná aktivita: "Hrdinovia svätosti"

Cieľ: Povzbudzovať k osobnej svätosti prostredníctvom Carlovho príkladu.

Príprava: Pripravte kartičky s citátmi Carla Acutisa.

Priebeh: Rozdeľte mladých do skupiniek. Každá skupinka si vyberie jednu kartičku, ktorá obsahuje Carlov citát. Skupinky diskutujú o tom, akú myšlienku alebo posolstvo chcel Carlo odkomunikovať. Nakoniec navrhnu konkrétny spôsob, ako by mohli posolstvo danej myšlienku realizovať (žiť) oni.

Prezentácia: Na konci každá skupinka odprezentuje svoj plán ostatným.

Citáty na výber:

1. *„Všetci sa rodia ako originál, no mnohí zomierajú ako fotokópia.“*
2. *„Život je skutočne krásny iba vtedy, ak sa nám podarí dať Boha na prvé miesto.“*
3. *„Život bude skutočne pekný iba vtedy, keď budeme milovať Boha nadovšetko a blížneho ako seba samého.“*
4. *„Smútok je pohľad, ktorým sa pozeráme na seba samých; šťastie je pohľad, ktorým sa pozeráme na Boha.“*
5. *„Aj ty by si sa mohol stať svätým. Treba to chcieť celým srdcom, a ak po tom netúžiš, musíš o to naliehavo prosiť Pána.“*
6. *„Eucharistia je moju diaľnicou do neba.“*
7. *„Objav Boha a nájdeš zmysel života.“*
8. *„Boh pre každého z nás napísal jedinečný a neopakovateľný príbeh, ale nechal nám slobodu napísať mu záver.“*
9. *„Naším cieľom má byť nekonečno, nie konečno. Ak bude naše srdcia vlastniť Boh, vtedy aj my budeme vlastniť nekonečno.“*
10. *„Ak prijímame Eucharistiu každý deň, ideme priamo do neba.“*
11. *„Spoveď je ako oheň, vďaka ktorému balón vystupuje do neba. Aby sa mohol vzniesť do výšin, potrebuje sa zbaviť záťaže; podobne sa potrebuje zbaviť záťaže hriechu aj duša, aby sa mohla vzniesť do neba.“*
12. *„Ruženec je najkratší rebrík, ktorým sa možno dostať do neba.“*
13. *„Iba ten, kto plní Božiu vôľu, bude skutočne slobodný.“*
14. *„Keď sa vystavíme lúčom slnka, stmavneme. No keď sa postavíme pred eucharistického Ježiša, staneme sa svätými.“*

Otázky na diskusiu pre všetkých:

1. *„Čo vás z týchto inšpirácií najviac oslovilo a prečo?“*
2. *„Ako môžeme žiť tieto princípy v modernom svete?“*
3. *„Ako by sa Eucharistia mohla stať viac stredobodom našich životov?“*

Individuálna aktivita: "Duchovný denník"

Cieľ: Podporiť osobnú reflexiu a rozhodovanie o raste.

Priebeh: Každý účastník dostane papier s otázkami, kam si môže napísať svoje odpovede:

1. "Aký vzťah mám k Eucharistii a ako by som ho mohol zlepšiť?"
2. "Aké konkrétne kroky robím na mojej osobnej ceste svätosti?"
3. "Čo by som mohol v mojom duchovnom živote zmeniť?"

Záver: Modlitba pred Eucharistiou

predtým je dobré spraviť aktivitu, v ktorej všetci anonymne napíšu, akú milosť si chcú v modlitbe prosiť (na základe témy) a vložia lístok do krabičky, z ktorej sa prečítajú v modlitbe ku Carlovi:

Modlitba k blahoslavenému Carlovi

podľa brožúry: blahoslavený Carlo Acutis - Cesta svätosti

Nebeský Otče, ty si nám dal obdivuhodný príklad kresťanského života v blahoslavenom Carlovi, ktorý za základ svojho života považoval Eucharistického Krista a od neho čerpal silu do všetkého, čo mu život prinášal.

Túžil, aby svojím slovom a príkladom mohol k Ježišovi priviesť všetkých, s ktorými ho život spojil, aby aj oni v Ňom objavili zmysel svojho života.

Na príhovor našej nebeskej Matky Panny Márie, ktorú si tvoj služobník Carlo tak veľmi ctil a aj na jeho príhovor ťa prosíme o tieto milosti...

(tu sa prečítajú prosby z krabičky).

A okrem toho, ťa prosíme, aj o pravú vieru, hlbokú nádej, obetavú lásku, príkladný kresťanský život, horlivosť v evanjelizácii a o šťastnú hodinu smrti, aby sme sa po skončení tejto pozemskej púte mohli v nebi radovať s tebou a so všetkými svätými, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

Amen.

Kdo je Carlo Acutis?

Blahořečen v Assisi - 10. října 2020. Odešel na věčnost v roce 2006 ve svých patnácti letech, kdy onemocněl na leukémii, a je pohřben v bazilice Obnažení v Assisi. Mocně vnímal povolání pomáhat druhým objevovat blízkost Boha a krásu přebývání s Ním. Za

 <https://www.youtube.com/watch?v=5BZS70uBmLk>

Autori: Ján Jura, Vladimír Peregrin

©Oddelenie pastorácie mládeže SDB 2025